

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 5Cb/47/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120393350
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Mišenková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2021:6120393350.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudkyňou JUDr. Emíliou Mišenkovou, v právnej veci žalobcu: CAMPUS GROUP s.r.o., Okružná 879/50, Stará Ľubovňa, IČO: 47 905 492, proti žalovanej W.. K. B., rod. Q., nar. XX.X.XXXX, Za vodou XXXX/XX, práv. zast. JUDr. Gáborom Százazom, advokátom Advokátskej kancelárie, Garbiarska 20, 064 01 Stará Ľubovňa, o zaplatenie 8.000,- eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanej **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu, podaným na upomínacom súde (Okresný súd Banská Bystrica) dňa 8.12.2020 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 8.000,- eur s príslušenstvom. Podaný návrh odôvodnil tým, že žalovaná vykonávala funkciu prokuristu v spoločnosti žalobcu. Dňa 3.7.2020 bola uzatvorená kúpna zmluva medzi žalobcom a žalobkyňou, ktorej predmetom kúpy bol treňačér DSP s projektorom a softvérovou verziou 2.0, pričom v mene žalobcu konala žalovaná ako prokuristka. Kúpna cena bola dojednaná na sumu vo výške 8.000,- eur s DPH. Voči pohľadávke žalobcu z kúpnej zmluvy žalovaná jednostranne započítala svoje pohľadávky voči žalobcovi započítacím úkonom zo dňa 7.7.2020. Žalobca považuje tento jednostranný zápočet vzájomných záväzkov a pohľadávok za neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka z dôvodu, že svojim účelom odporuje zákonu a prieči sa dobrým mravom. Rozpor s dobrými mravmi vidí žalobca v tom, že žalovaná jednostranným zápočtom pohľadávok zvýhodnila svoju osobu oproti iným veriteľom žalobcu a vykonala tento zápočet v období, keď spoločnosť, za ktorú konala ako prokuristka, bola v kríze v zmysle § 67a ods. 1 Obchodného zákonníka. Žalobca má za to, že plnenie (pohľadávky) žalovanej, ktoré jej vznikli z dôvodu vkladu hotovosti na bankový účet žalobcu resp. leasingovej spoločnosti, možno považovať za plnenia nahradzujúce vlastné zdroje podľa § 67c ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka. Jednostranné započítanie pohľadávok odporuje zákonu z dôvodu porušenia zákazu vrátenia plnenia nahradzujúceho vlastné zdroje podľa § 67f ods. 1 Obchodného zákonníka. Po citácii ustanovenia § 67f ods. 2 Obchodného zákonníka žalobca konštatuje, že žalovaná bola z funkcie prokuristu odvolaná dňa 31.7.2020, pričom jedným z dôvodov bolo aj účelové scudzovanie všetkého majetku, ktorým žalobca disponuje. Vzhľadom na uvedené skutočnosti považuje žalobca jednostranné započítanie pohľadávok zo strany žalovanej za absolútne neplatný právny úkon, má za to, že zároveň došlo ku porušeniu ustanovení o zákaze vrátenia vkladu nahradzujúceho vlastné zdroje spoločnosti v kríze a preto je žalovaná povinná uhradiť kúpu cenu, ktorú doposiaľ neuhradila.

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal vo veci dňa 16.10.2020 platobný rozkaz sp. zn. 20Up/957/2020, ktorým návrhu v celom rozsahu vyhovel.

3. Proti platobnému rozkazu podala žalovaná odpor, v ktorom uviedla, že súhlasí s tvrdením žalobcu, že došlo k uzavretiu kúpnej zmluvy, následne k vystaveniu faktúry a jednostrannému započítaniu vzájomných záväzkov a pohľadávok zo dňa 7.7.2020, avšak poukázala na skutočnosť, že tieto úkony ako prokuristka učinila na základe pokynov konateľa žalobcu, ktoré jej boli udelené telefonicky alebo prostredníctvom aplikácie Viber. Žalovaná ďalej uviedla, že ona nechcela byť ustanovená do funkcie prokuristky, avšak konateľ žalobcu ju prinútil, aby sa stala prokuristkou. Je pravdou, že žalovaná podpísala príslušné dokumenty a bol vykonaný zápis jej osoby ako prokuristky do obchodného registra, avšak žalovaná nemala vedomosť o tom, v akej ekonomickej situácii sa žalobca nachádza, počas svojho výkonu funkcie prokuristky od 19.5.2020 do 31.7.2020 nevedla účtovníctvo spoločnosti žalobcu, nevedela, v akom ekonomickom stave sa nachádza obchodná spoločnosť. Napriek tomu po doručení žalobného návrhu nahliadla do účtovnej závierky žalobcu za rok 2018 (verejne dostupnej na www.registeruz.sk) z ktorej vyplýva, že spoločnosť žalobcu účtovala o majetku spolu vo výške 364.002,- eur a o celkových záväzkoch vo výške 354.418,- eur. Celkový majetok bol vyšší oproti celkovým záväzkom o 9.584,- eur, čo potvrdzuje aj hodnota položky riadku súvahy č. 25 v kladnej hodnote 9.584,- eur. Z uvedeného je teda zrejmé, že spoločnosť žalobcu nebola ani v predĺžení, ani v platobnej neschopnosti tak, ako to uvádza žalobca v žalobnom návrhu. V ďalšej časti odporu žalovaná ozrejmuje súdu dôvod, prečo bol podaný predmetný žalobný návrh zo strany konateľa žalobcu. Žalovaná má za to, že motívom je skutočnosť že podala na manžela trestné oznámenie, na základe čoho mu vyšetrovateľ PZ vznesol obvinenie pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., pričom jediný spoločník a konateľ žalobcu je kvôli predmetnému skutku väzobne stíhaný. Ďalej žalovaná popisuje jej spolužitie s konateľom žalobcu v období od decembra 2020 do 22.1.2020 a tvrdí, že v tomto období ju mal viackrát verbálne a fyzicky napadnúť, vyhrážať sa jej a vydierať ju. S poukazom na uvedené považuje konanie žalobcu voči nej za nátlakové konanie s cieľom pomstiť sa jej. Zdôraznila, že konala v súlade s pokynmi jediného spoločníka a konateľa, a nie svojvoľne. Záverom poukázala na skutočnosť, že žalovaná okrem pohľadávky, ktorú si započítala jednostranným právnym úkonom zo dňa 7.7.2020, má voči spoločnosti žalobcu aj ďalšie pohľadávky, a to platby z jej bežného účtu veriteľom žalobcu spolu vo výške 5.133,11 eur a priame vklady jej súkromných finančných prostriedkov na účet žalovaného vo výške 11.524,- eur. Teda ku dňu učinenia zápočtu mala žalovaná voči žalobcovi pohľadávky vo výške 16.657,11 eur. Okrem týchto pohľadávok si žalovaná ako fyzická osoba zobrala tri spotrebné úvery v Tatra banke, a.s., spolu vo výške 28.706,98 eur, ktoré boli použité na chod spoločnosti žalobcu, pričom tieto buď poukázala na účet spoločnosti žalobcu alebo sa z nich nakupovali vozidlá a platila sa z nich bežná réžia spoločnosti žalobcu. Aj z uvedených dôvodov neobstojí tvrdenie žalobcu, že konanie žalovanej bolo v rozpore s dobrými mravmi. Napokon žalovaná dodala, že odkedy je jediný spoločník a konateľ žalobcu vo väzbe, zistila, že tento bol hazardným hráčom, pretože na jeho adresu chodí množstvo listov, z ktorých vyplýva, že bol závislý nielen na alkohole a drogách, ale aj hazardným hráčom.

4. Žalobca v replike k vyjadreniu žalovanej uviedol, že žalovaná sa nijak relevantne nevyjadruje ku neplatnosti jednostranného zápočtu, poukazuje na fotokópie komunikácie, z ktorej nie je jasné, kto, čo, komu, v aký deň, za akým účelom píše. Len subjektívne konštatuje skutočnosti uvedené v odpore (a tie s predmetnou vecou nesúvisia). Opakovane uviedol, že spoločnosť bola platobne neschopná a zároveň bola v kríze. Skutočnosť, či za žalobcu viedla účtovníctvo žalovaná, alebo ho nevedla, s danou problematikou nijak nesúvisí. Ďalej uviedol, že to, či je spoločnosť platobne neschopná, sa neurčuje z účtovnej závierky, ale za presne stanovených pravidiel podľa zák. č. 7/2005 Z.z. Skutočnosti uvádzané žalovanou v podanom odpore, že nemala prehľad o účtovníctve, ju neliberujú zo zodpovednosti za svoje postupy v prípade, ak sa spoločnosť nachádza v kríze a je platobne neschopná. Tvrdí, že žalovaná ako prokuristka spoločnosti bola zodpovedná za jej chod, bola povinná dodržiavať všetky právne predpisy, vrátane limitácii stanovených v § 67a ods. 1 a nasl. Obchodného zákonníka. Ak to nedodržala z akýchkoľvek dôvodov, je to v zmysle zásady „neznalosť zákona neospravedlňuje“ jej ťarcha, za ktorú musí niesť právne následky. Ďalej uviedol, že predmetom tohto konania je nárok na zaplatenie 8.000,- eur z titulu neplatnosti jednostranného zápočtu kúpnej ceny. Trestné konanie vedené proti p. Simonovi s týmto nijak nesúvisí a preto namieta pripojenie trestného spisu. Rovnako odporuje zásade rýchlosti a hospodárnosti konania s prejednávanou vecou pripájanie spisu sp. zn. 2P/102/2020 o nariadenie neodkladného opatrenia na zabezpečenie základného rodičovského kontaktu s maloletým. K tvrdeniu žalovanej, že si vzala spotrebné úvery, ktoré mala použiť na chod spoločnosti, uvádza,

že už len pri letmom pohľade na predostreté sumy je nepochybné, že výška spotrebných úverov nekorešponduje s údajne zaslanými peniazmi v prospech žalobcu. Taktiež namieta úhrady v prospech 3. osôb, ide o vágne a nekonkretizované vyjadrenia žalovanej. Záverom poukazuje na to, že žalovaná ku dnešnému dňu nespochybnila neplatnosť jednostranného zápočtu žiadnym relevantným dôkazom, preto jeho neplatnosť považuje za právne nespornú.

5. Žalovaná v duplike k replike žalobcu uviedla, že v celom rozsahu zotrváva na skutočnostiach uvedených v podanom odpore. K vyjadreniu žalobcu navyše dodáva, že žalovanej nie je jasné, z akého dôvodu sa náležite nevyjadrila k jednostrannému zápočtu, ako to tvrdí žalobca vo svojom vyjadrení. Predmetný zápočet žalovaná považuje za zápočet vzájomných záväzkov a pohľadávok, ktorý je platným právnym úkonom, pričom opätovne poukazuje na to, že tento úkon učinila na základe pokynov konateľa žalobcu, ktoré jej boli udelené telefonicky, ale aj prostredníctvom aplikácie Viber. Dala do pozornosti súdu najmä pokyn konateľa žalobcu prokuristke zo dňa 30.6.2020 „ty prepisuj to, čo už je vyplatené, autobus, trenažér, učebný inventár, ako pc projektor a atď., motorky.“ Taktiež pokyn konateľa prokuristke v totožný deň bol „brala si úvery, dávala si ich do firmy, berieš si len to, čo je tvoje“. Teda žalovaná, ktorá bola prokuristkou žalobcu, konala iba na základe pokynov jediného spoločníka a konateľa spoločnosti, a nie svojvoľne. K tvrdeniu žalobcu, že to, či je spoločnosť platobne neschopná, sa neurčuje z účtovnej závierky, ale za presne stanovených pravidiel podľa zákona č. 7/2005 Z.z., uviedol, že žalovanej nie je zrejmé a jasné, z akého dôvodu na zistenie platobnej neschopnosti alebo predĺženia spoločnosti sa nevychádza z účtovnej závierky, ale z nejakých pravidiel. Žalovaná tvrdí, že pri zisťovaní platobnej neschopnosti alebo predĺženia je nutné a potrebné vychádzať z účtovnej závierky spoločnosti. K žalobcom namietanej neznalosti zákona zo strany žalovanej, nesúhlasu s pripojením trestného spisu a spisu o rozvod manželov uviedla, že k týmto sa náležite vyjadrila v podanom odpore zo dňa 30.10.2020 a z uvedeného dôvodu sa k tomuto bližšie nebude vyjadrovať.

6. Na pojednávanie nariadené na deň 13.9.2021 sa dostavil konateľ žalobcu, žalovaná a jej právny zástupca. Právny zástupca žalobcu listom zo dňa 10.9.2021 oznámil súdu, že vypovedal plnú moc žalobcovi. Súd dotazoval žalobcu, či v ďalšom konaní bude vystupovať sám alebo žiada lehotu na to, aby si ustanovil právneho zástupcu, žalobca uviedol, že nežiada lehotu, ďalej bude v tejto veci vystupovať sám.

7. Konateľ žalobcu na pojednávaní uviedol, že sa pridrižava svojej žaloby, v plnom rozsahu na ňu poukazuje a žiada, aby jej súd vyhovel. Vo svojej výpovedi uviedol, že firma bola v kríze, preto prokuristka si nemohla urobiť zápočet. Tiež bola písomne, aj ústne upozornená o zrušení funkcie prokuristky, čo žalovaná aj potvrdila vo svojej výpovedi vo veci, ktorá je vedená pod sp. zn. 1T/14/2020 na tunajšom súde, a preto si nezákonne uplatnila pohľadávku, s ktorou on vôbec nesúhlasil. Na otázky právneho zástupcu žalovanej a súdu odmietol odpovedať.

8. Žalovaná vo výpovedi na pojednávaní dňa 13.9.2021 uviedla, že ona sa snažila firmu zachovať, platila všetky splátky, leasingy, aj keď chodili za ňou ľudia, ktorí jej vraveli, že žalobca má dlhy. Predtým, než žalobca odišiel do Anglicka, požiadal ju, aby vykonávala funkciu prokuristu v spoločnosti žalobcu. Ona najprv nesúhlasila, ale žalobca ju presviedčal, že sa nemá čoho báť, že je to len pár podpisov, že keď jej zavolá JUDr. Dubjel, len podpíše to čo jej dá a všetko bude hotové. Nie je pravdou, že v tom čase firma nefungovala, pretože autoškola fungovala, inštruktorka jej nosila tržby. Pokiaľ ide o prevod trenažéra, ktorý je predmetom tohto konania, k tomuto uviedla, že žalobca chcel, aby previedla na seba všetok majetok, ktorý nie je v leasingu, pričom žiadal, aby to previedla na seba napr. za sumu 1,- alebo 100,- eur, avšak ekonómka ich varovala, že ide o prevod na blízku osobu a kvôli transferovému oceňovaniu boli dávane reálne ceny. Pri prevode trenažéra išlo o reálnu cenu, vyhotovila sa zmluva, vyskladovala si tie položky, ktoré jej boli známe a potom urobila jednostranný zápočet pohľadávky. Myslí si, že je to tak aj správne, pretože nerobila to tak, ako chcel žalobca, že si to má previesť za 1,- euro, ale išlo o reálnu cenu, ktorá zodpovedá skutočnosti a aj keď sa niekto v budúcnosti pozrie, tak zistí, že je to reálna cena. Faktúru na predaj trenažéra vystavila ekonómka žalobcu na jej pokyn. Ona všetky svoje peňažné prostriedky, ktoré vložila do firmy, vie zdokladovať. Aj žalobca vie, že všetky úvery, ktoré sú napr. na nákladné autá, brala ona, na svoje meno. Toto celé je už len na svedomí žalobcu, pretože on vie, koľko im zanechal úverov. To celé spláca ona a nechápe toto konanie. Za výkon funkcie prokuristu nedostala žiadnu odmenu, urobila si ešte mínus.

9. Súd vykonával dokazovanie listinnými dôkazmi založenými v spise, oboznámením kúpnej zmluvy zo dňa 3.7.2020, jednostranného zápočtu vzájomných záväzkov a pohľadávok zo dňa 7.7.2020, faktúry č. 1020200015 zo dňa 3.7.2020, výpisu zo stránky <https://finstat.sk/> (CAMPUS GROUP s.r.o. - Dlhý a nedoplatky), výpisu z komunikácie Viber, účtovnej závierky žalobcu zostavenej k 31.12.2018, výpisov z účtu IBAN: B XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, e-mailovej komunikácie zo dňa 1. a 3. augusta 2020, výpisov z komunikácie - chat Viber a ďalších listinných dôkazov založených v spisovom materiáli a zistil tento skutkový stav:

10. Žalovaná vykonávala funkciu prokuristu v spoločnosti žalobcu od 19.5.2020 do 30.7.2020. Dňa 3.7.2020 bola uzatvorená kúpna zmluva medzi žalobcom a žalovanou, predmetom ktorej bol trenážer DSP s projektorom a softvérovou verziou 2.0, pričom v mene žalobcu konala ako prokuristka žalovaná. Kúpna cena bola dojednaná na sumu 8.000,- eur s DPH, kúpna cena bola vyfakturovaná faktúrou č. 1020200015 zo dňa 3.7.2020. Jednostranným zápočtom vzájomných záväzkov zo dňa 7.7.2020 žalovaná v zmysle ustanovenia § 580 a nasl. OZ jednostranne započítala svoje pohľadávky v celkovej sume 8.000,- eur s jej záväzkom voči žalobcovi z titulu zaplatenia kúpnej ceny vo výške 8.000,- eur v zmysle kúpnej zmluvy zo dňa 3.7.2020, predmetom ktorej bol predaj trenážera DSP s tým, že na základe vyššie uvedeného vzájomné pohľadávky týmto úkonom zanikli.

11. Súd z výpisu zo stránky <https://finstat.sk/> zistil, že žalobca mal mať v čase od 21.4.2020 do 22.9.2020 nedoplatky preddavku poisťného zo zoznamu VŠZP, UNION a dlh sociálneho poistenia zo zoznamu Sociálnej poisťovne.

12. Z účtovnej závierky žalobcu ku dňu 31.12.2018, zostavenej dňa 10.6.2019 plynie, že majetok žalovaného ku dňu 31.12.2018 predstavoval 364 002,- eur, vlastné imanie a záväzky boli vo výške 364.002,- eur a záväzky v sume 354.418,- eur. Výsledok hospodárenia za účtovné obdobie po zdanení predstavoval sumu - 13.187,- eur. Majetok žalobcu bol deklarovaný vo výške 364,002,- eur, záväzky vo výške 354.418,- eur, teda celkový majetok žalobcu bol vyšší oproti jeho celkovým záväzkom o 9.584,- eur.

13. Z prepisu komunikácie medzi konateľom žalobcu a žalovanou, ktorá prebiehala prostredníctvom aplikácie Viber vyplýva, že konateľ žalobcu žiadal žalovanú, aby prepisovala to, čo je už vyplatené - autobus, trenážer, učebný inventár ako pc projektor, atď., motorky, autá nákladné 510 a senca 554. Na poznámku žalovanej, že to bude okaté, bola daná konateľom žalobcu odpoveď, že okaté to nebude, lebo ona na to brala úvery a dávala ich do firmy, berie si len to, čo je jej, nemá špekulovať, ale makať.

Súd zistený skutkový stav podriadil pod tieto zákonné ustanovenia:

14. Podľa § 13 ods. 1 Obchodného zákonníka ak je podnikateľ fyzická osoba, koná osobne alebo za neho koná zástupca. Právnická osoba koná štatutárnym orgánom alebo za ňu koná zástupca.

15. Podľa § 14 ods. 1 prokúrou splnomocňuje podnikateľ prokuristu na všetky právne úkony, ku ktorým dochádza pri prevádzke podniku, aj keď sa na ne inak vyžaduje osobitné plnomocenstvo. Prokúru možno udeliť len fyzickej osobe.

16. Podľa § 67a ods. 1, 2 Obchodného zákonníka spoločnosť je v kríze, ak je v úpadku alebo jej úpadok hrozí. Spoločnosti hrozí úpadok, ak je pomer vlastného imania a záväzkov menej ako 8 ku 100.

17. Podľa 3 ods. 1 zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (v ďalšom texte už len „ZoKR“) dlžník je v úpadku, ak je platobne neschopný alebo predĺžený.

18. Podľa § 3 ods. 2 ZoKR právnická osoba je platobne neschopná, ak nie je schopná plniť 30 dní po lehote splatnosti aspoň dva peňažné záväzky viac ako jednému veriteľovi. Za jednu pohľadávku pri posudzovaní platobnej schopnosti dlžníka sa považujú všetky pohľadávky, ktoré počas 90 dní pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu pôvodne patrili len jednému veriteľovi. Fyzická osoba je platobne neschopná, ak nie je schopná plniť 180 dní po lehote splatnosti aspoň jeden peňažný záväzok. Ak peňažnú pohľadávku nemožno voči dlžníkovi vymôcť exekúciou alebo ak dlžník nesplnil povinnosť uloženú mu výzvou podľa § 19 ods. 1 písm. a), predpokladá sa, že je platobne neschopný.

19. Podľa § 3 ods. 3 ZoKR predĺžený je ten, kto je povinný viesť účtovníctvo podľa osobitného predpisu, má viac ako jedného veriteľa a hodnota jeho záväzkov presahuje hodnotu jeho majetku. Pri stanovení hodnoty záväzkov a hodnoty majetku sa vychádza z účtovníctva alebo z hodnoty určenej znaleckým posudkom, ktorý má pred účtovníctvom prednosť a prihliadne sa aj na očakávateľné výsledky ďalšej správy majetku, prípadne očakávateľné výsledky ďalšieho prevádzkovania podniku, ak možno so zreteľom na všetky okolnosti odôvodnene predpokladať, že bude možné v správe majetku alebo v prevádzkovaní podniku pokračovať. Do sumy záväzkov sa nezapočítava suma záväzkov, ktoré sú spojené so záväzkom podriadenosti, ani suma záväzkov, ktoré by sa v konkurze uspokojovali v poradí ako podriadené pohľadávky.

20. Podľa § 3 ods. 4 ZoKR podrobnosti o spôsobe určenia platobnej neschopnosti a predĺženia ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“).

21. Podľa § 580 Občianskeho zákonníka ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa streli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

22. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

23. Podľa § 131 CSP žaloba je procesný úkon, ktorým sa uplatňuje právo na súdnu ochranu ohrozeného alebo porušeného práva.

24. Podľa § 132 ods. 1 CSP v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

25. Podľa § 132 ods. 2 CSP opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.

26. Podľa § 151 ods. 1, 2 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

Súd právne uzatvára:

27. V predmetnej veci sa žalobca domáha voči žalovanej zaplata sumy 8.000,- eur z dôvodu, že započítací úkon - jednostranný zápočet vzájomných záväzkov a pohľadávok žalovanou zo dňa 7.7.2020 považuje za neplatný a to z dôvodu, že svojim účelom odporuje zákonu a prieči sa dobrým mravom. Poukazuje na to, že z verejne dostupných záznamov je zrejmé, že v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy žalovanou (3.7.2020) bol žalobca platobne neschopný, preto zastáva názor, že bol v kríze a na uvedený postup sa uplatňujú ustanovenia Obchodného zákonníka o kríze.

28. Medzi sporovými stranami nie je spornou skutočnosť, že v čase, keď bola uzatvorená kúpna zmluva medzi žalobcom a žalovanou, t.j. 3.7.2020 a keď žalovaná realizovala jednostranný zápočet vzájomných záväzkov a pohľadávok zo dňa 7.7.2020, žalovaná vykonávala funkciu prokuristu v spoločnosti žalovaného.

29. Podstatným pre rozhodnutie v uvedenej veci je to, či v danom čase, teda keď žalovaná jednostranne započítala svoje pohľadávky voči žalobcovi, sa spoločnosť žalobcu nachádzal v kríze tak, ako to má na mysli ustanovenie § 67a Obchodného zákonníka a či právny úkon realizovaný žalovanou - jednostranný zápočet vzájomných záväzkov a pohľadávok zo dňa 7.7.2020 odporuje zákonu resp. či sa prieči dobrým mravom tak, ako to tvrdí žalobca v podanej žalobe.

30. V rámci Obchodného zákonníka je problematika spoločnosti v kríze upravená v ustanoveniach § 67a až 67i. Cieľom a účelom úpravy tohto stavu a časového úseku trvania spoločnosti je zabezpečiť, aby zákonom určené plnenia, ktoré sú poskytnuté spoločnosti v stave krízy, mala spoločnosť zakázané

až do prekonania krízy vracat', pričom uspokojenie týchto plnení je podriadené uspokojeniu nárokov iných veriteľov.

31. Pojem „úpadok“ Obchodný zákonník nedefinuje, platí preto definícia zo zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZoKR“). V zmysle § 3 ods. 1 ZoKR dlžník je v úpadku, ak je platobne neschopný alebo predĺžený. Ak dlžník podá návrh na vyhlásenie konkurzu, predpokladá sa, že je v úpadku. Platobne neschopný je ten, kto nie je schopný plniť 30 dní po lehote splatnosti aspoň dva peňažné záväzky viac ako jednému veriteľovi. Za jednu pohľadávku pri posudzovaní platobnej schopnosti dlžníka sa považujú všetky pohľadávky, ktoré počas 90 dní pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu pôvodne patrili len jednému veriteľovi. Ak peňažnú pohľadávku nie je voči dlžníkovi možné vymôcť exekúciou, alebo ak dlžník nesplnil povinnosť uloženú mu výzvou konkurzného súdu [§ 19 ods. 1 písm. a) ZKR], aby osvedčil svoju platobnú schopnosť a vyjadril sa k veriteľskému návrhu na vyhlásenie konkurzu, predpokladá sa, že je platobne neschopný.

32. Podrobnosti o spôsobe určenia platobnej neschopnosti a predĺženia upravuje vyhláška Ministerstva spravodlivosti SR č. 643/2005 Z.z. V zmysle § 1 citovanej vyhlášky sa na účely určenia platobnej neschopnosti rozumie platobne neschopným ten, kto má viac ako jedného veriteľa, viac ako jeden peňažný záväzok 30 dní po lehote splatnosti a koho peňažné záväzky 30 dní po lehote splatnosti nie sú kryté jeho finančným majetkom, ktorým sa rozumie: a) peňažné prostriedky, b) pohľadávky z účtu, vkladu alebo inej formy vkladu v banke alebo v pobočke zahraničnej banky, alebo v zahraničnej banke so sídlom v členskom štáte Organizácie pre ekonomickú spoluprácu a rozvoj s výpovednou lehotou kratšou ako tri mesiace, c) peňažné pohľadávky a dlhové cenné papiere, ktorých lehota splatnosti uplynie do 30 dní, ak možno s odbornou starostlivosťou odôvodnene predpokladať ich riadne a včasné splnenie, d) peňažné pohľadávky a dlhové cenné papiere po lehote splatnosti nie viac ako 30 dní, ak možno s odbornou starostlivosťou odôvodnene predpokladať ich riadne splnenie do 30 dní od uplynutia lehoty ich splatnosti, e) peňažné pohľadávky a dlhové cenné papiere, ktoré sú splatné na požiadanie (na videnie), ak možno s odbornou starostlivosťou odôvodnene predpokladať ich riadne a včasné splnenie, ak by sa o ich splatenie požiadalo nasledujúci deň.

33. Predĺžený je ten, kto je povinný viesť účtovníctvo, má viac ako jedného veriteľa a hodnota jeho záväzkov presahuje hodnotu jeho majetku. Pri stanovení hodnoty záväzkov a hodnoty majetku sa vychádza z účtovníctva alebo z hodnoty určenej znaleckým posudkom, ktorý má pred účtovníctvom prednosť, a prihliadne sa aj na očakávateľné výsledky ďalšej správy majetku, prípadne očakávateľné výsledky ďalšieho prevádzkovania podniku, ak možno so zreteľom na všetky okolnosti odôvodnene predpokladať, že bude možné v správe majetku alebo v prevádzkovaní podniku pokračovať. Do sumy záväzkov sa nezapočítava suma záväzkov, ktoré sú spojené so záväzkom podriadenosti, ani suma záväzkov, ktoré by sa v konkurze uspokojovali v poradí ako podriadené pohľadávky, a ani záväzky prislúchajúce pohľadávkam podľa § 155a ZKR.

34. Stav hroziaceho úpadku definuje odsek 2 § 67a Obchodného zákonníka tým, že hrozbu úpadku vymedzuje ako nízky pomer vlastných a cudzích zdrojov. Skutočnosť hroziaceho úpadku sa bude odvíjať od účtovníctva dotknutej spoločnosti, a to od pomeru vlastného imania spoločnosti a záväzkov spoločnosti. V prípade, ak je pomer vlastného imania spoločnosti a záväzkov spoločnosti menej ako 8 ku 100 (nízky pomer vlastných a cudzích zdrojov), spoločnosti hrozí úpadok.

35. Podľa názoru súdu nie je možné prijať záver o platobnej neschopnosti spoločnosti len na základe informácií uvedených vo verejne dostupných záznamoch, napr. z výpisu zo stránky <https://finstat.sk/>, obsahujúceho zoznam dlhov a nedoplatkov, tak, ako to tvrdí žalobca, keďže tak, ako je to vyššie uvedené, rozhodujúcou je skutočnosť, či peňažné záväzky spoločnosti, ktoré sú 30 dní po lehote splatnosti, sú alebo nie sú kryté finančným majetkom tejto spoločnosti.

36. V prejednávanej veci žalobca v podanej žalobe tvrdil, že v čase, keď žalovaná vykonala jednostranný zápočet záväzkov a pohľadávok (dňa 7.7.2020) voči spoločnosti žalobcu, sa táto spoločnosť nachádzala v kríze v zmysle § 67a ods. 1 Obchodného zákonníka. Vo vzťahu k tomuto tvrdeniu žalobca síce predložil ako dôkaz výpis z verejne evidovaných záznamov (na stránke <https://finstat.sk/>) o tom, že žalobca má nedoplatky na preddavkoch poistného a dlh na sociálnom poistení, avšak nepredložil žiaden relevantný dôkaz o tom, aká bola ekonomická situácia žalobcu v tomto období, teda či tieto jeho dlhy a nedoplatky v danom čase boli resp. neboli kryté jeho finančným majetkom.

37. Jedným zo základných princípov civilného sporového konania je povinnosť strán sporu označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi tak, ako to upravuje čl. 8 CSP. Povinnosť pravdivo a úplne opísať rozhodujúce skutočnosti a označiť dôkazy na ich preukázanie zákonodarca v ustanovení § 132 ods. 1 CSP definuje aj ako osobitnú zákonnú náležitosť žaloby, keď súčasne v ustanovení § 132 ods. 2 CSP upravil, že opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Povinnosť strán pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu je osobitne upravená aj v ustanovení § 150 ods. 1 CSP. Každý má teda v konaní tvrdiť tie skutočnosti, ktoré spôsobujú vznik jeho nároku alebo zánik jeho povinností. Civilné sporové konanie sa totiž dôsledne riadi zásadou formálnej pravdy, a preto súd je v konaní limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu.

38. Súd podľa § 150 ods. 2 CSP môže strany sporu požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia, pokiaľ smerujú k zisteniu podstatných a rozhodujúcich skutočností. Súd však nesmie vyšetrovať a pátrať po skutkových tvrdeniach a nahrádzať aktivitu a procesnú zodpovednosť strán. Taktiež dokazovanie v sporovom konaní nemá slúžiť na to, aby si sám súd z dôkazov strany vyvodzoval a zisťoval rozhodujúce skutočnosti. Dokazovanie má preukázať to, čo strany tvrdili a nie zisťovať to, čo strany netvrdili.

39. S poukazom na uvedené súd uzatvára, že ak žalobca tvrdil, že v čase, keď žalovaná realizovala jednostranný zápočet záväzkov a pohľadávok, sa jeho spoločnosť nachádzala v kríze, bolo jeho povinnosťou označiť dôkazy preukazujúce túto skutočnosť. Zo strany žalobcu však uvedená skutočnosť nebola preukázaná, teda je nutné konštatovať, že žalobca neunesol bremeno dôkazu vo vzťahu k tomuto tvrdeniu.

40. Neobstojí ani tvrdenie žalobcu, že v prejednávanej veci žalovaná konala v rozpore s dobrými mravmi (§ 39 Občianskeho zákonníka), nakoľko vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalovaná realizovala žalobcom namietaný započítací úkon na základe jeho pokynov, čo vyplýva jednak z výpovede žalovanej a jednak zo žalovanou predložených dôkazov - výpisov z komunikácie žalovanej so žalobcom prostredníctvom aplikácie Viber. V procese hodnotenia dôkazov súd uvedené skutkové tvrdenia žalovanej považoval v zmysle § 151 ods. 1 CSP za nesporné, keďže žalobca tieto tvrdenia vo svojich písomných podaniach nerozporoval a na pojednávaní na otázky s tým súvisiace odmietol odpovedať. Vychádzajúc zo skutkových tvrdení žalovanej, prihliadnúc na všetky relevantné individuálne okolnosti prejednávanej veci, dospel súd k záveru, že v danom prípade nie je možné prijať záver, o tom, že by žalovaná konala v rozpore s dobrými mravmi, keďže postupovala v zmysle jednoznačných pokynov jediného spoločníka a konateľa žalobcu.

41. K dôkaznému návrhu žalobcu, ktorý navrhol vykonať dokazovanie vyžiadaním záznamu z Telekomu zo 16. alebo 17. júna 2020, z ktorého by malo vyplývať, že výslovne zakázal žalovanej manipulovať s telefónnym číslom ktoré používa, a kde by malo byť uvedené, že ani prokurista nemôže prepísať toto telefónne číslo, ktoré aj tak prepísala na svoju osobu, súd uvádza, že tento dôkazný návrh žalobcu zamietol, nakoľko v uvedenom návrhu absentujú skutkové tvrdenia, ktorých spornosť, relevantná pre toto konanie, by mala byť navrhovaným dôkazom odstránená. Inými slovami povedané, súd zamietol tento návrh žalobcu na vykonanie dokazovania, pretože má za to, že žalobcom uvádzané skutočnosti, ktoré by mali vyplývať zo navrhnutého dôkazu, nemajú žiaden súvis s prejednávanou vecou.

42. Súd taktiež zamietol návrhy žalovanej na vykonanie dokazovania oboznámením spisov sp. zn. 1T/14/2021, 2P/81/2020 a sp. zn. 2P/102/2020 z dôvodu hospodárnosti, keďže žalovanou produkované tvrdenia, s ohľadom na vykonané dôkazy, ktoré žalovaný nerozporoval, považoval súd v zmysle § 151 ods. 1 CSP za nesporné.

43. S poukazom na vyššie uvedené dôvody dospel súd k záveru, že žalobca nepreukázal dôvodnosť žaloby a preto ju v celom rozsahu zamietol.

Trovy konania

44. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

45. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

46. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

47. V prejednávanej veci bola žaloba zamietnutá, teda žalovaná bola v konaní úspešná v celom rozsahu. Preto súd v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení jej priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z.